

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین میزان تحمل ابهام و خودانتقادگری با انگیزه اقدام به خودکشی نوجوانان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فواد ششکلانی قالیباف - کارشنا س ارشد روانشناس بالینی، موسسه آموزش عالی حکیم طوس

آذر نجفی - کارشنا س ارشد روانشناسی بالینی، موسسه آموزش عالی حکیم طوس

سیده ریحانه هاشمی خلیل آباد - کارشنا س ارشد روانشناسی بالینی، موسسه آموزش عالی حکیم طوس

خلاصه مقاله:

خودکشی دومین علت اصلی مرگ و میر در سنین نوجوانی و جوانی در سطح جهان و به ویژه همواره یکی از نگرانی های عمده بهداشت عمومی در سنین نوجوانی است. هدف پژوهش حاضر، بررسی رابطه بین تحمل ابهام و خودانتقادگری با انگیزه اقدام به خودکشی در نوجوانان پسر بود. روش پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر ۱۵ تا ۱۸ ساله ی دارای سابقه اقدام به خودکشی منطقه آموزش و پرورش تبادکان شهر مشهد در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ بودند که تعداد آنها بالغ بر ۴۵ نفر بود و از بین آن ها، طبق جدول مورگان ۴۰ نفر با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. همه ی شرکت کنندگان از طریق پرسشنامه های تحمل ابهام (McLean, ۲۰۰۹)، سطوح خودانتقادی (Thomson and Zaroff, ۲۰۰۴) و انگیزه اقدام به خودکشی (May and Klonsky, ۲۰۱۳) مورد ارزیابی قرار گرفتند. داده ها از طریق نسخه ۲۶ نرم افزار SPSS و آزمون همبستگی رگرسیون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج حاکی از وجود رابطه معکوس و معنادار بین تحمل ابهام با انگیزه اقدام به خودکشی ($p < 0.01$) و رابطه مستقیم و معنادار بین خودانتقادگری با انگیزه اقدام به خودکشی ($p < 0.05$) در نوجوانان پسر ۱۵ تا ۱۸ ساله بود. از این رو پیشنهاد می گردد به ارتقا و آموزش مهارت های ارتقای تحمل ابهام و کاهش خودانتقادگری پرداخته شود تا بتوان از انگیزه اقدام به خودکشی این افراد کاست.

کلمات کلیدی:

انگیزه اقدام به خودکشی، تحمل ابهام، خود انتقادگری، خودکشی، نوجوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1986908>

